

275. Svend Følding han sidder paa Helsingborg.

Dansk Folkemelodi.

Allegro.

1. Svend Følding han sidder paa Helsingborg, og roser han

af sin Færd; han var sig baade

mild og blid, han gjorde sig med sit Sværd.

2. Svend Følding sig lover en Pilgrimsgang
 At indtil Rom at gange;
 Det lover hver dansk Pillegrim,
 At han skulde didhen komme.

3. Han gjæsted sig en Hovedstad,
 Den hedder Høvdingsø,
 Og gjæsted han sig en stolt Jomfru,
 Hun var saa væn en Mø.

4. Og alt da sad den stolte Jomfru,
 Og syede hun Silkesøm,
 For hver en Søm, alt der hun syede,
 Hendes Øjne runde i Strøm.

5. „Og hør I det, min stolte Jomfru!
 Hvi sørger I saa saare?
 I sige mig noget af Eders Vaande,
 Jeg løser Jer af den Fare.“

6. „Her er en Rise paa vort Land,
Han vil vort Land forøde.
Han vil ej have anden Kost
End Jomfruer til Føde.“
7. „Og havde jeg Hest og Harnisk mig,
Min Ryg var ret tilmaade,
Jeg vilde for Eder, min stolte Jomfru,
Med hannem bryde en Stage.“
8. Og trehundred Heste de ledte frem,
Og de vore alle hvide;
Den første Svend Felding la'e Sadel paa,
Den bugned til Jord som en Tige.
9. Kom gangendes der en Møllermann
Saa listelig over den Mark;
„Men jeg har mig en broget Hest,
Er født udi Dannemark.“
10. „Og hør du, goden Møllermann,
Du lade mig Hesten se;
Og ere forvist vi baade Danske,
Vi stride med Trolden led.“
11. Svend Felding gaar sig til Kirken hen,
Og lod han sig berette;
Saa lod sin Brynje han beslaa,
Vor Herre lod han i sætte.
12. „I tage nu hen det kronede Sværd,
Jeg intet kan dermed gjøre;
I hente mig hid en Skudemast,
Den mægter jeg vel at føre.“
13. Det første Rid, de sammen red,
De Hellede baade var vrede,
Troldens Hals brast sønder i to,
Hans Hoved drev langt i Hede.
14. Hans Hoved i ni, hans Ryg udi fem,
Hans Ben i femten Stykker;
Svend Felding nu red til stolten Jomfru,
Hannem lysted da først at drikke.
15. Ud ginge da de Riddere ni,
De toge Svend Felding af Hest:
„Vi Land og Rige Eder antvorde,
Om Jomfruen I vil fæste.“
16. „Jeg haver mig en Jomfru fæst
I Østerlands Kongerige;
For Tønder syv af det røde Guld
Jeg vil hende ikke svige.
17. I lade kun bygge et muret Hus
Foruden ved Høvdingsø,
I spare der aldrig for danske Pill'grim
Enten god Vin eller Brød.“

18. Der spares ikke for danske Hofmænd
Enten Vin eller fuld godt Brød.
De bede godt for Svend Feldings Navn;
Han er for langden død.

Folkeviser.